

ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕНДЕНЦІЙ ВИКОРИСТАННЯ ОЗДОРОВЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПСИХОСОМАТИЧНИХ СИСТЕМ РІЗНИХ КУЛЬТУР У РЕКРЕАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ

Олена Твердохліб, Ольга Пелипейко, Вікторія Хом'якова

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень публікацій.

Розвиток рекреаційної галузі в Україні спричинив радикальні зміни у сукупності її засобів [4], зокрема, спостерігаються тенденції використання оздоровчих елементів психосоматичних систем різних культур. В галузі фізичного виховання ефективність використання елементів давніх психосоматичних систем Сходу (йоги, цигуну, бойових мистецтв), українських бойових мистецтв [2], календарних ігор та забав, у деякій мірі досліджена фахівцями з історії фізичного виховання (Є.Н. Приступа, 1995, 1996; А.В. Цьось, 2000, 2005 та ін.). Дослідження тенденцій використання оздоровчих технологій психосоматичних систем різних культур у рекреаційній галузі залишилося по за увагою вітчизняних фахівців [1].

Робота відповідає напрямку досліджень «Розвиток та становлення фізичної культури в Україні у різні історичні періоди» плану науково-дослідної роботи кафедри фізвиховання НТУУ «КПІ» на 2011 – 2012 рр.

Мета дослідження – аналіз тенденцій використання оздоровчих технологій психосоматичних систем різних культур у рекреаційній галузі.

Методи і організація дослідження: аналіз науково-історичної і науково-методичної літератури, інших джерел інформації.

Результати дослідження. Аналізу робіт науковців педагогіки свідчить, що фольклор – важлива частина етнічної генетичної культурної пам'яті. Тому використання міфологічних понять, елементів ігор, танців, забав давніх культур України позитивно впливає на свідомість і світогляд, культурне виховання спільноти, урізноманітнює форми, методи і засоби фізичного виховання, рекреації.

Вперше надбання психосоматичних практик трипільської культури у комплексі з фольклорно – етнографічними, археологічними та іншими заходами, практикувалися у сфері краєзнавчого туризму і рекреації на

фестивалі «Ржищівський вінок», який започаткували у 2003 році на честь 110 річниці відкриття трипільської археологічної культури (назва культури на честь села Трипілля Київської області, що неподалік від міста Ржищів, де у 1893 році археологом В.В.Хвойкою були знайдені перші її старожитності).

Фестиваль запровадив засоби організації відпочинку для різних груп населення, в основу яких були покладені ідеї відродження та інтегрування у сучасний світ різноманітних етнічних традицій, у поєднанні з надбаннями історичної спадщини трипільської культури. У рамках фестивалю протягом трьох днів (5 – 7 липня) проводилися різні заходи. Обласний семінар сільського зеленого туризму, який визначив напрямки рекреаційної діяльності у сферах літнього і зимового відпочинку городян у агроселах, туристичні маршрути вихідного дня, програми археологічних, мисливських і рибальських турів, оздоровлення дітей, турів з ознайомлення з сільською обрядовістю. Стартувала науково-дослідна експедиція лоцї «Сварог» за маршрутом, що повторив водну частину Великого шовкового шляху Дніпро – Азов – Дон – Цимлянське водосховище. Було закладено перший в Україні сквер трипільської культури з реконструкціями трипільських старожитностей, демонструвалася колекція реконструкцій трипільського одягу З. Васиної. Проводилися подорожі до островів Канівського водосховища, Букринського меморіалу, фортеці Чучин, історико-археологічного культурно-просвітницького комплексу в ур. Ріпниця, джерел «живої» і «мертвої» води.

«Ржищівський вінок» розвинувся у щорічний міжнародний екокультурний фестиваль «Трипільське коло».

Кожен фестивальний рік «Трипільського кола» тематично пов'язаний з однією природною стихією (Водою, Землею, Повітрям, Вогнем) і має відповідне спрямування. Кожний цикл має власну виховну, освітню, художню, екологічну і соціальну програму, сприяє розвитку туристичної інфраструктури Київської області.

Основна мета фестивалів «Трипільське коло» – пробудження інтересу до історичної спадщини трипільської культури. Основні завдання: впровадити альтернативні засоби організації відпочинку для сім'ї та молоді; відродити та інтегрувати у сучасний світ різноманітні етнічні традиції, поєднуючи їх з елементами сучасних досягнень в галузях культури, освіти, виробництва, менеджменту та інших сфер життя; об'єднати оздоровчі, спортивні, музичні, екологічні, освітні, виставкові

Література:

1. Вацеба О.М. Історія фізичної культури та спорту в тематиці дисертаційних досліджень: Показник авторефератів дисертацій з історії фізичної культури і спорту / Укл. О. Вацеба. – Л.: Українські технології, 2003. – 52 с.
2. Величкович М. Український рукопашний гопак: навч. посіб. / М. Величкович, Л. Мартинюк. – Л.: Ліга-Прес, 2003. – 152 с.
3. Від Трипільської культури до сучасності (Відпочивайте в селах Київщини): Путівник-довідник / Упоряд. Трачук О.В. – К.: СПД Кравчук В.К., 2003. – 336 с.
4. Організація та методика оздоровчої фізичної культури і рекреаційного туризму: навч. посіб. / О.М. Жданова, А.М. Тучак, І.В. Котова, В.І. Поляковський-Луцьк: Вежа, 2000. – 145с.

СПІВПРАЦЯ НА МІСЦЕВОМУ І МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ ЯК ФАКТОР ПІДТРИМКИ ТА РОЗВИТКУ ОЗДОРОВЧОЇ І ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Олександр Завадович

Регіональний ландшафтний парк „Знесіння”, м.Львів

Однією із загальноновизнаних проблем сьогодення є малорухливий спосіб життя, який попри зростаючу моду на заняття різними видами спорту, має витоки у стрімкому розвитку техніки, котра дала змогу обходитися без фізичної активності, що у свою чергу спричинило тривалий спад рівня фізичної культури як свідомо підтримуваної суспільної цінності.

На цьому фоні рекреаційно-оздоровча і туристична діяльність є зручними формами у природний спосіб залучати людей до активних форм відпочинку.

Регіональні ландшафтні парки – відносно недавно впроваджена в Україні категорія територій, які охороняються, об'єктів природно-заповідного фонду України, повинні використовуватися у таких цілях:

✓ збереження цінних природних та історико-культурних комплексів і об'єктів;

✓ створення умов для ефективного туризму, відпочинку та інших видів рекреаційної діяльності в природних умовах із дотриманням режиму охорони заповідних природних комплексів і об'єктів;

✓ сприяння екологічній освітньо – виховній роботі.

Поєднання перелічених напрямів роботи дає унікальний шанс сплучати охорону довкілля і оздоровлення людей з освітньо-